

Наскоро, обаче, уловили Андрокла и го осждили да бжде раз-
кжсанъ отъ звѣроветъ въ цирка. Тогава устройвали често такива
грозни зрѣлища като голѣми праздници. Но като пуснали гра-
мадния лъвъ срещу Андрокла, всички се смаяли отъ очудване. Лъ-
вътъ, вмѣсто да скочи и разкжса Андрокла, започналъ да се
умилква около него като котка.

Всички въ цирка надали радостни викове и изпросили отъ
царя милость за Андрокла. Андрокълъ позналъ своя приятель лъва,
който сжщо билъ уловенъ и докаранъ въ цирка.

Подарили лъва на Андрокла и той заживѣлъ съ него като
съ вѣрно куче.

Свѣтославъ Балкански

СЛЪНЧЕВЪ РАЗГОВОРЪ

Отвори съ радостъ слънцето очи,
усмихна се и литна къмъ земята.
И полетѣха хиляди лжчи,
цѣлунаха тревитѣ и цвѣтята.

Единъ край сливата се спрѣ,
загледа я и тихичко продума:
— Отдавна зимата мина,
развий зелената си шума.

И после кротичко съ ржка
помилва всѣка пжпка нѣжна,
цѣлуна съ топли си уста
и думи чудни занарежда:

— Цъвнете, бѣли цвѣтове,
и вашѣтъ пролѣтни одежди
нека горятъ подъ туй небе
съсъ толкозъ хубави надежди.

Азъ всѣко утро ще ви грѣя
и ще ви топля цѣлий день.
И птици златни ще ви пѣятъ,
ще зрѣятъ чудни плодове!

Цъвнете, мои пжпки нѣжни,
о, грѣйте, бѣли цвѣтове!...

Боянъ Балабановъ